
Schriftelijke vragen ex artikel 32 van het Reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad Leidschendam-Voorburg 2024.**Datum: 13-2-2026****Steller: Paul Scheer****Onderwerp: Ernstige zorgen naar aanleiding rapport jeugdinstelling Schakenbosch**

De fractie Aandacht-LV heeft zeer ernstige zorgen naar aanleiding van het rapport van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) van januari 2026 over de instelling Schakenbosch. De inspectie concludeert dat Schakenbosch op alle onderzochte normen onvoldoende presteert, spreekt van ernstige tekortkomingen, hoge veiligheidsrisico's en heeft beperkt vertrouwen in de verbeterkracht van de instelling.

Voor Aandacht-LV staat één ding voorop: het gaat hier niet om kwetsbare jongeren die recht hebben op veiligheid, bescherming en professionele zorg. Juist zij lijken door het systeem in de steek te zijn gelaten.

Het rapport schetst een structureel zorgwekkend beeld van het leefklimaat en de veiligheid voor kwetsbare jongeren. Er is sprake van onvoldoende deskundig en stabiel personeel, grensoverschrijdend gedrag door medewerkers, ernstige tekortkomingen in de medicatieveiligheid en falend handelen bij acute onveilige situaties.

Daarnaast blijkt dat een medewerker die was beschuldigd van seksueel overschrijdend gedrag, kon terugkeren op dezelfde groep, na een intern onderzoek waarin geen bewijs werd vastgesteld, terwijl andere jongeren van die groep niet zijn gehoord. Dit roept ernstige vragen op over de zorgvuldigheid en het veiligheidsbesef binnen de organisatie. Tegelijkertijd lijkt er bij de leiding van Schakenbosch onvoldoende besef te zijn van de impact die een dergelijk besluit heeft op het gevoel van veiligheid bij jongeren.

Het meest schokkend is het beschreven incident waarbij een jongere tijdens verlof slachtoffer werd van seksueel misbruik en vervolgens niet de hulp en bescherming kreeg die nodig was. Essentiële instanties zoals de (zeden)politie, het Centrum Seksueel Geweld en ouders zijn niet tijdig geïnformeerd. Daardoor is de mogelijkheid van het veiligstellen van bewijs (zoals DNA-sporen) misgelopen, met als gevolg dat de kans op vervolging vrijwel nihil is geworden. En dat enkel door laakbaar en niet adequaat handelen van medewerkers van deze jeugdzorginstelling. Ook passende medische en mentale nazorg bleef uit.

Aandacht-LV is dit niet alleen een bestuurlijk falen, maar bovenal een menselijk drama voor een jongere die had moeten kunnen rekenen op bescherming.

Dat deze bevindingen volgen op een periode van verscherpt toezicht in 2025 maakt de situatie extra pijnlijk. Voor Aandacht-LV voelt dit als een patroon van structurele normoverschrijding

en systematisch falen, waarbij kwetsbare jongeren telkens opnieuw in de steek worden gelaten.

Hoewel de directe invloed van de wethouder beperkt is, vindt de fractie Aandacht-LV dat de ernst van deze situatie dusdanig dan een duidelijk bestuurlijk signaal noodzakelijk is. Daarom stelt de fractie Aandacht-LV de volgende vragen:

1. Wanneer heeft het college voor het eerst kennisgenomen van de signalen die nu door de IGJ zijn bevestigd, en welke concrete acties zijn toen richting aanbieder, regio en toezichthouder ondernomen?
2. Deelt de wethouder de opvatting dat het incident rond seksueel misbruik wijst op ernstig falen in de beschermingsketen, en welke bestuurlijke lessen worden hieruit getrokken om herhaling te voorkomen?
3. Tijdens de beeldvorming Jaarlijkse Update Veiligheid van 27 januari jl. bleek uit cijfers dat het aantal ongeoorloofde afwezigen/vermissingen bij Schakenbosch in 2025 bijna is verdubbeld ten opzichte van 2024. Ziet de wethouder een verband met de geconstateerde veiligheidsproblemen, en welke stappen worden binnen de mogelijkheden gezet om dit terug te dringen?
4. Gezien het patroon van ernstige normoverschrijdingen: acht de wethouder het nog verantwoord dat jeugdigen bij Schakenbosch worden geplaatst, en welke rol ziet het college, ondanks de beperkte formele bevoegdheden, hierin richting regionale partners?
5. Is de wethouder bereid de raad periodiek schriftelijk te informeren over de voortgang van het verscherpt toezicht, regionale besluitvorming en mogelijke gevolgen voor plaatsingen? Zo ja, welke frequentie is dit realistisch? Zo nee, waarom niet?